

ÒSCAR NEBREDÀ, dibuixant de còmics

El ninotaire Òscar Nebreda va donar ahir la conferència 'El còmic com a mitjà de comunicació', a l'institut de formació professional de Palafrugell. D'una manera distesa, el creador del Profesor Cojonciano i de Jordi Culé va connectar molt bé amb els alumnes, explicant-los els principals secrets de l'art dels ninotaires. Òscar Nebreda és un dels pilars principals del setmanari 'El Jueves'. Últimament l'humorista ha descobert la seva vocació de comentarista esportiu, gràcies al beneplàcit d'algunes tertúlies televisives.

"Ivà és tan inimitable com ho pugui ser Picasso"

'El Jueves' prepara una sèrie de la 'Putà Mili' per a la televisió

PALAFRUGELL
SEBASTIÀ ROIG

Pregunta: Quins dibuixants l'han influït més?

Resposta: Sóc de l'escola d'Ivà, del Bosch, que estaven influïts per dibuixants francesos com ara Reiser..., gent que era crítica, molt iconoclasta i es cagava en tot. D'aquí vam copiar la idea de *Barrabàs* i *El Popus*.

P.: El *Jueves*, en canvi, respon a uns altres paràmetres.

R.: Perquè els paràmetres de l'humor han canviat, cada any canvien. Potser una virtut d'*El Jueves* és aquesta: li estem donant a la gent el que vol, encara que de vegades no ens agradi, però, és clar, hem de sobreviure.

P.: A *El Jueves* s'hi nota un desfament entre els dibuixants clàssics i els autors més novells.

R.: La gent jove té una altra sensibilitat, està per altres històries. També són menys crítics. Nosaltres teníem més mala llet: veníem d'una dictadura que, sortosament, ells no han patit. Potser ho tenen tot més fàcil, però no ho aprofiten. Nosaltres, per exemple, quan viatjàvem a París hi anàvem pràcticament de genolls, petonejant els llocs on havien estat Sartre, Picasso o Bakunin. Ara, la gent passa una mica d'això i hi va a divertir-se, a menjar al Mc Donald's o a veure el *Parc dels Dinosauris* abans que l'estrenin aquí.

P.: La recent mort d'Ivà, com afectarà el futur de la revista *Putà Mili*?

R.: El que feia Ivà era com el que feia Picasso: potser podràs dibuixar com l'Ivà, però mai serà semblant al que ell feia. Ara com ara, reeditem material vell, però això pot durar un any. Potser d'aquí cinc anys tornarem a treure aquest material, per explicar a la gent jove com és la mili,

perquè per molta nova tecnologia o estudis que puguin tenir els militars, el tipus aquest, *quartelero* i *xusquero*, no canviarà mai. Sempre hi haurà Arensíbias.

P.: La productora de TV d'*El Jueves*, Mad TV, quins projectes està preparant?

R.: S'estan fent més capítols de *Quico* i capítols, de mitja hora, d'una sèrie sobre la *Putà Mili*. Són dramatitzacions de les històries d'Ivà, amb Ramon Teixidor en el paper d'Arensíbia. També es preparen episodis d'un programa d'humor, en plan *Saturday Night Fever*.

P.: Per què a països com ara França el còmic es valora moltíssim i, en canvi, aquí no li donen cap importància?

R.: Això és un misteri per resoldre, encara que el gran misteri dels misteris és: ¿per què Julian Lago presenta un programa per televisió? També, és clar, hi ha altres misteris: ¿per què la majoria de còmic que es fa aquí sigui porno? o ¿per què no tenim dibuixants, com la Claire Bretecher? Sembla que en aquest país les nenes només puguin dibuixar estampats.

P.: Ha incorporat l'ordinador als seus estris de dibuix?

R.: No. Jo sóc antic. La nostre feina és artesanal i la qualitat que dóna una plumilla no té la dóna un ordinador. Sempre m'he negat a què el Jordi Culé es faci per ordinador, a la japonesa. El dia que el vulguin fer així, Jordi Culé es morirà. El vull tot a

Òscar Nebreda, a la dreta de la imatge, i el senyor Tomàs, propietari del bar Batlle, on el ninotaire organitza partides de domino.

JORDI PICAZO

mà, com Walt Disney. És més lent, però queda de puta mare. El *Son Goku* i la *Bola de Drac* són un cagarro.

P.: En general, els seus personatges no tenen ni nom ni cognoms. Jordi Culé n'ha estat una excepció.

R.: El més curiós és que Jordi Culé no tenia nom. La gent li va començar a dir, i llavors el vam registrar.

P.: Quants *royalties* li ha proporcionat Jordi Culé?

R.: Molts menys que la gent es pensa. Només tinc els drets de

creació, com a cosa creada pel meu *coco*, que representen un percentatge molt ínfim. Els drets de difusió, que permeten estampar-lo en gorres o samarretes, són de la televisió.

P.: Així doncs, què li ha aportat el culé?

R.: El reconeixement popular. Les quatre-centes penyes blaugranes del país m'insisteixen per anar a sopars i presidir actes. Però, com que he de dibuixar cinc pàgines cada setmana, m'és ben bé impossible anar enlloc.

P.: Si la Unió Esportiva Figueres li demanés una mascota, què els dibuixaria?

R.: No ho sé, perquè a Figueres estan molt orgullosos de Dalí, però per mi és molt millor el Museu dels Juguets. I també haurien d'estar orgullosos de Mercader i de Subirós. Les raspes d'anxoves del Motel són un monument. Els podríem fer una

raspa d'anxova. Per què, que més hi ha de típic a Figueres?

P.: La tramuntana?

R.: Home, mira! Aquí no hauries de dibuixar; només fer Xiuuuuuu! i uns quants efectes especials... Ara, tot això que acabem de dir, ràpidament al registre, perquè en aquest país, quan acabes de dir "se m'ha acudit", et surten quatre fills de puta del darrera, hi van corrents ells i s'ho fan seu. Val més dir "no se m'ha acudit res de res". Hi ha un pirateig acollonant. Després d'uns dies d'haver sortit Jordi Culé, em ve un *tio* carregat de mitjons i samarretes amb el ninot. Em diu: "Tingui, vostè serà el primer que en tindrà". Li dic: "Però escolti, que això està prohibit". I em va contestar: "Ja pot comptar. Tingui, aquest lot per a vostè i els nens, i la meua targeta per si TV3 em vol denunciar".

"La nostra feina és artesanal: Son Goku i 'Bola de Drac' són un cagarro"

"Jordi Culé m'ha proporcionat molts menys 'royalties' del que creu la gent"